

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61 -745 Poznań

Poznań, dnia 6 grudnia 2024 r.

D/KO.UH.8361.82.2024

ZPO

Albert Stanisławski
„ALBERT” Albert Stanisławski
ul. Topolowa 16A
62-571 Stare Miasto

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

wymierza

przedsiębiorcy Albertowi Stanisławskiemu, działającemu pod firmą: „ALBERT” Albert Stanisławski, ul. Topolowa 16A, 62-571 Stare Miasto, NIP 6652732028, karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu Delegatura w Koninie, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 11 lipca 2024 r. nr D/KO.UH.8361.82.2024, przeprowadzili w dniach od 11 do 18 lipca 2024, kontrolę w Restauracji Co Coo Strefa Smaku, ul. Topolowa 16A, 62-571 Stare Miasto, prowadzonej przez przedsiębiorcę Alberta Stanisławskiego, działającego pod firmą: „ALBERT” Albert Stanisławski, ul. Topolowa 16A, 62-571 Stare Miasto, NIP 6652732028.

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są potrawy i napoje pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego m.in. z art. 3b ust. 1 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą”. W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że od

inspektorów nie pobrano opłaty za dwa z sześciu opakowań z tworzywa sztucznego jednorazowego użytku, w które zapakowano potrawy z zakupu kontrolnego. Na wydanym inspektorom paragonie fiskalnym odnotowano należność jedynie za cztery opakowania, w której, zgodnie z wyjaśnieniami osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego zawierana jest opłata za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Dwa opakowania, za które nie pobrano opłaty zakupione były przez kontrolowanego jako opakowania sztuczne wielokrotnego użytku, oznaczone jako "PP", dla których kontrolowany przy zakupie otrzymał dokument: „Świadectwo wykorzystania wyrobów z tworzyw sztucznych do wielokrotnego użytku”, wystawionym przez firmę ██████████ sp. z o.o. Zgodnie z deklaracją na dokumencie produkt otrzymał pozytywną ocenę testów pod kątem odporności naczyń kuchennych na mechaniczne zmywanie (125 cykli testowych) w temperaturze 65° C. Testy zostały przeprowadzone w oparciu o normy EN 12875 oraz 12875-2. Na świadectwie zawarto zapis: „wymienione wyroby ze względu na posiadany certyfikat wielokrotnego użytku, nie są objęte Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia oddziaływania niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko”.

Zgodnie z Wytycznymi Komisji w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 *w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko* (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C216 z 07.06.2021 r.) w pkt 2.2.3 „Możliwość powtórnego napełnienia i ponownego użycia produktu”: „Zgodnie z art. 3 pkt 2a dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, opakowanie wielokrotnego użytku oznacza „opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtarzane napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone” (...) Zgodnie z pkt 2 załącznika II do dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w którym określono wymogi zasadnicze dotyczące opakowań, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Szczegółowe warunki zgodności z tymi wymogami określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 Opakowania – Opakowania wielokrotnego użytku. Wymienione w tej normie wymogi dotyczące stwierdzenia przydatności opakowań do wielokrotnego użytku są następujące: – zamiar wielokrotnego wykorzystania opakowania (tj. celowe zaprojektowanie, przeznaczenie i wprowadzenie do obrotu), – projekt opakowania umożliwiający osiągnięcie wielokrotnej rotacji, – opakowanie można opróżnić/rozładować bez znacznych uszkodzeń i bez zagrożenia dla integralności produktu, zdrowia i bezpieczeństwa, – opakowanie można odtworzyć, wyczyścić, umyć, naprawić przy jednoczesnym utrzymaniu pierwotnej funkcjonalności, - obowiązują ustalenia umożliwiające wielokrotne wykorzystanie, tj. ustanowiono i uruchomiono system wielokrotnego wykorzystania. Przedsiębiorca nie przedstawił na opakowania deklaracji zgodności z normą EN 13429:2004, a także nie określił sposobu zorganizowania i działania systemu wielokrotnego użycia, w tym czy zostały zawarte umowy organizacyjne, techniczne i finansowe, tak by zorganizować system odbioru opakowań.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 3 pkt 2a Dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. U. UE. L. z 1994 r. Nr 365, str. 10 z późn. zm.), dalej zwanej „dyrektywą”, „opakowanie wielokrotnego użytku oznacza opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnienie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone”. Zgodnie z pkt 2 załącznika II dyrektywy, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Implementację dyrektywy do krajowego porządku prawnego stanowią przepisy ustawy. Definicja legalna produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego została uregulowana w art. 2 ust. 9e ustawy, zgodnie z którym jako produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego - rozumie produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. Zatem jeśli do potraw pakowanych na wynos użyto opakowań z tworzywa sztucznego, nie ma podstaw faktycznych, aby twierdzić, że opakowania te podlegają zwrotowi.

Zgodnie z powyższym kontrolowany powinien od użytkownika końcowego pobrać opłatę za produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą””. Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy: „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312 z późn. zm.).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy: „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.”

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 6 listopada 2024 r., znak D/KO.UH.8361.82.2024 (data doręczenia stronie 7 listopada 2024 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy: *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącej do strony restauracji prowadzono sprzedaż potraw na wynos w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określone w przepisach ustawy. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska. Organ miał na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie nie pobrano opłaty za 2 opakowania, które przez kontrolowanego zakupione były jako opakowania wielokrotnego użycia, jednak takimi - ze względu na brak spełnionych wymagań dla tego rodzaju opakowań - nie były. W tym zakresie organ uwzględnił także, iż strona należy do grupy mikroprzedsiębiorców. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wskazuje, iż art. 3b ust 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek za produkty jednorazowego użycia z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz.U. z 2023 r., poz. 2679). Strona zatem miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Co więcej, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia, w którym wskazano jej zakres przedmiotowy, mimo to, stwierdzono wyżej wskazane naruszenia, a strona zaprzestała naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł z tytułu niepobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność pakowane przez przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy należność z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

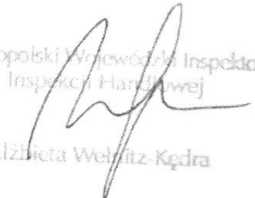
Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz.U. 2023, poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) Strona;
- 2) BA;
- 3) a/a.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wójcitz-Kędra